

Predsmrtno pismo Zofije Boršnikove

V zapuščini dramske igralka Avguste Danilove se je ohranilo pismo, odposlano njej deset dni pred smrtjo — nemara poslednje, ki ga je Boršnikova napisala. Značilna je dvojnost tega pisma: drobni življenjski problemi, hkrati pa živo zanimanje osemdesetletne umetnice za aktualna kulturna vprašanja.

Zagreb 22. 11. 48.

Draga gospa kolegica!

Obračam se do Vas s prošnjami. Vsak mesec sem hotela v Ljublj. potovati, vedno sem odlašala in zdaj se pa bojim naše megle tam in menda je tudi vse mokro od dežja.

Prosim pošljite mi točno addresso g. Josu Gorca, ne vem kako se sedaj imenuje Dunajska cesta in ne vem če ima še prodajalno? Ker tukaj so vse trgovine podržavljene.

Ob mojem 80. jubileju sem sprejela iz cele Jugoslavije mnogo telegramov in pismenih čestitk, seveda Gorec vedno »gentlemen« bil je med prvimi, brzjav je prišel iz Opatije zahvalila sem se mu takoj ali je pismo prišlo nazaj menda je že odpotoval.

Drugo Vas lepo prosim pošljite mi Cankarjevo dramo »Kralj na Betajnovi«, tiskana je, to vem, pa bi gospodična Sylva bila tako dobra da jo naroči u knjižarnici na mojo addresso, naj mi se pošlje po poštnem poduzeću, če pa to ni mogoče — potem naj mi piše koliko stane pa takoj pošljem denar. Saj ste gotovo čitali? U Sofiji so igrali to Cankarjevo igro, pa so ga bolgarske kritike strašno napadle. Da je Cankar zločinec po duši in da zagovarja zločinstvo!-???

Jaz sem se ne zjokala nad tem pisanjem, ampak nasmejala. Bolgari so čudni ljudje, njihovo pojmovanje je v vsem nekaj posebnega, zelo se razlikujejo od vseh ostalih Slovenov. Pisali so: — da ker Cankar ni več živ — da bi bilo potrebno vse tiste, ki so to igro izbrali, da se igra u Bolgariji, vse pred sodnijo postaviti.

Uh! ti šmentani Bolgari.

Tretja prošnja je pa tale: u celem Zagrebu se ne dobi — sploh nikjer — rokavice.

To je silno neugodno, roke se mi bodo zmrznile po zimi, že sedaj je mrzlo tukaj, če se dobi v Ljublj. rokavice toplejše (ne glacé): naj mi gospodična Sylva bo tako dobra da mi kupi, naj mi piše koliko stanejo pa bom i za knjigo in

rokavice takoj naprej poslala denar. Jaz imam normalno veličino — vendar št. 8, da so večje.

Bom tako zahvalna za prijaznost.

Vas vse lepo pozdravlja

Vaša stara

Vinogradska 4

Sofija Borštnik

P. S.

Cestitke sem sprejela iz vse Jugoslavije i to od kapacitet in mnogo darov, — od ljubljanskih Kulturträgerov pa niti ene! to je karakteristično!

Briefpapier se tukaj nikjer več ne dobi, zato oprostite.

La lettre de Zofija Borštnik-Zvonarjeva écrite avant sa mort

Dans l'héritage de la comédienne Avgusta Danilova se trouve conservée une lettre, écrite par Zofija Borštnik-Zvonarjeva dix jours avant sa mort. Cette lettre est intéressante par son caractère double: d'une part, il y a de petits problèmes d'existence de chaque jour, de l'autre, un vif intérêt de l'artiste octogénaire pour des problèmes d'actualité culturelle.

